

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת ראה

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

בנים של ה'

בפרשתנו נאמר: "בנים אתם לה' אלהיכם" (דברים יד, ב). פסוק נפלא זה מבטא את מעלתם של ישראל והקשר המיוחד שיש להם עם הקב"ה על פני שאר אומות העולם, וכמאמר חז"ל (אבות ג, יד): "חביבין ישראל שנקראו בנים למקום. חיבה יתרה נודעת להם שנקראו בנים למקום, שנאמר: 'בנים אתם לה' אלקיכם'". משל למה הדבר דומה? לאדם שיש לו בבית עשרה ילדים מתוקים, ובנוסף לכך יש לו גם חוות סוסים, רפת עם פרות חולבות, כלב שמירה נאמן וגם חמור חזק הנושא משאות כבדים. אמנם בעלי חיים אלו מאוד חשובים ויקרים לבעל הבית ויתכן אף שיש לו איזו בחינה מסוימת של אהבה כלפיהם כיון שסוף סוף הם משרתים אותו בנאמנות ועושים את צרכיו, אולם בכל זאת לא שייך בשום צד שבעולם להשוות את האהבה הזו לאהבה שהוא אוהב את ילדיו היקרים. אם נאמר שהאב אוהב את ילדיו יותר ממה שהוא אוהב את אותם בעלי חיים - טעות חמורה בידינו, כיון שאהבת האב לילדיו היא לא רק יותר גדולה מאהבתו לבעלי חיים שבביתו אלא היא בכלל סוג אחר של אהבה ואין שום ערך ויחסיות ביניהם. הלא ילדיו הם כל חייו של האב ובעבורם הוא מוכן אפילו למסור את נפשו אם יהיה צורך, מה שאין כן על אותם בעלי חיים.

וכמו כן הוא ההבדל בין אהבתו של הקב"ה לעם ישראל לבין אהבתו לשאר הגויים שאף הם יצירי כפיו, כי הלא מצינו במדרש שהגויים נמשלו לבעלי חיים שונים: גמל זו בבל, שפן זו מדי, ארנבת זו אדום, חזיר זו פרס, וכן על דרך זה שאר אומות העולם - כל אומה לפי אופיה וטבעה. אולם כנגד מיליארדי "בעלי חיים" אלו שמהלכים על כדור הארץ ישנו אך ורק עם אחד יחיד ומיוחד "המעט מכל העמים" (דברים ז, ז) אשר בו בחר ה' להיות לו לעם סגולה - עם ישראל - וקראם בניו אוהביו, בבחינת "בנים אתם לה' אלקיכם", ואהבתו אליהם היא למעלה מכל הגיון, כאהבתו של אב לבנו אוהבו. וכמו שאבא טוב תמיד חושב על בנו, דואג לו מאוד, ומשגיח בכל עת שלא יחסר לו שום דבר ויהיה לו רק טוב, כך גם הקב"ה תמיד חושב על עם ישראל שהם בניו ודואג להם, ומשגיח עליהם בעינא פקיאא שלא יחסר להם שום דבר ויהיה להם רק טוב.

ולכן כשאדם קם בבוקר ומברך בברכות השחר: "ברוך שלא עשני גוי", עליו לרקוד מרוב אושר ולשמוח שמחה גדולה על הזכות העצומה שנפלה בחלקו להיות מזרע ישראל הקדושים (ראה ליקוטי מוהר"ן ח"ב תורה י) שהקב"ה בחר בהם מכל עם ורוממם מכל לשון וקידש אותם בקדושתו, וצריך תמיד לזכור את הפסוק "בנים אתם לה' אלקיכם" ולשאוב ממנו כח גדול ושמחה עצומה גם במצבים ה"פחות קלים" שבחיים.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

כוחו של לימוד תניא

היום ביישיבות השיטה היא לטפח את האגו של הבחור, להחזיק מעצמו, להרגיש נכבדות. גם בצורת הלימוד אומרים לו שלא יחזיק מהשיטה הזאת של ההלכה, אלא שימשיך בשיטת הלימוד של הישיבה. הכוח של התניא הוא להוציא את המים הזדונים ולהכניס את האדם לפשטות, שידיעת התורה זה לדעת את כל התורה כולה, להפסיק את האגו, את החשיבות ואת הנכבדות, כי כל זה מונע את האדם מלגדול בעבודת ה' ובקבלת התורה. כל תורתו של המגיד ממעזריטש התבססה על מש"כ "והחכמה מאין תמצא" (איוב כ"ח), 'אין' פירושו העדר, אתה לא נמצא בכלל, כי תכלית הרע זה ה"אני", זה הדבר המסוכן ביותר, עד שהכריזו חז"ל הכרזה חד משמעית, כל אדם שיש בו גסות הרוח, אמר הקב"ה 'אין אני והוא יכולין לדור בעולם' (סוטה ה' ע"א), הוא יכול לחשוב מה שהוא רוצה, אבל איתי הוא לא ידור.

כדי להגיע למדרגת ביטול כזאת צריך ללמוד תניא מאות ואלפי פעמים. אומר הרש"ב ע"ה שפתחו היכל מיוחד בשמים לאלה שיודעים לקרוא את האותיות של התניא, הוא אומר שעיקר המאבק של הסטרא אחרא הוא כנגד התניא, כי הס"מ לא מסכים בשום פנים ואופן שאנשים ילמדו בספר התניא, כי יודע הוא שהתפשטות התניא בעולם, תבטל את כל היישות והמציאות מעולם התורה.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
20:54	ר"ת 20:02	19:12	ירושלים
20:51	ר"ת 20:00	19:10	תל אביב
20:54	ר"ת 20:02	19:12	חיפה
20:51	ר"ת 20:00	19:10	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

רבי נפתלי צבי יהודה ברלין, "הנצי"ב" - כ"ח אב

בילדותו היה חלש בלימודיו ובעל קושי בהבנה. המורים התייאשו ופנו להוריו ואמרו להם שבנם אולי לא מתאים ללמוד תורה וחבל על שכר הלימוד שהוריו משלמים עבורו, והציעו להם שאולי כדאי לשלוח אותו לעבוד כשוליה של נגר כיון שהגמרא אומרת ש"לעולם ילמד אדם בנו אומנות שלא יהיה לסטים", בערב הוריו שוחחו והנצי"ב היה מאחורי הדלת והאזין לכל דבריהם. הם חשבו על זה והחליטו להוציא אותו מהישיבה ולשלוח אותו לעבוד כעצת הרבנים. כשמע זאת הנצי"ב התפרץ בבכי והתחנן בפני אביו כשדמעות זולגות על שני לחייו הרכות: "אבא, בבקשה אני מתחנן, אל תעשו את זה". ענה אביו: "בני אנחנו עושים זאת זה לטובתך, הרי אתה יודע בעצמך שאינך מסוגל ללמוד", כשמע את דברי אביו הקשים גבר הבכי יותר ואמר: "אבא, אני מוכן לעשות הכל בבקשה תנו לי נסיון, לא תפסידו". אביו הסכים לתת לו נסיון של שלושה חודשים. ואכן מאותו היום הלך ויגע בהתמדה רבה תוך יראה להפסיד את חיי התורה כבן ישיבה, והתגדל בתורה ונעשה לרב חשוב. יום אחד ערך סעודה לכבוד סיום כתיבת ספרו "העמק שאלה" על שאילתות דרב אחאי גאון וסיפר את סיפורו שבילדותו נכשל ונפל הרבה פעמים אך הצליח לבסוף בזכות עמלו וכח הרצון, ואמר: "חושב אני, מה היה קורה אם הייתי נכנע? כשהייתי מגיע לשמיים היה הקב"ה מראה לי ספר שנקרא "העמק שאלה" ושואל אותי: האם אתה מכיר את מחבר הספר? וכמובן שהייתי עונה שלא. והיה אומר לי זה אתה, אתה היית צריך לחבר את הספר הזה. וכעת שבעזרת האל אני מסיים היום את ספרי "העמק שאלה", נגולה אבן כבדה זו מעל לבי.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

חסד עם בהמות

"כִּי יִרְחִיב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וְאָמַרְתָּ אֲכַלְהָ בָּשָׂר כִּי תֵאָוֶה נִפְשָׁךָ לֶאֱכֹל בָּשָׂר בְּכָל אֶזְרוֹת נִפְשָׁךָ תֹאכַל בָּשָׂר" (דברים י"ב כ').

שמעתי מאבא האהוב עטרת ראשינו רבינו יורם מיכאל אברג'ל שאמר בשם רבינו האר"י הקדוש, שלפעמים יש ניצוץ של נשמה קדושה שהתגלגל בתוך הבשר, כי לפעמים יש נשמות שהתגלגלו בבהמה, בגלל החטאים שהאדם נכשל בהם בהיותו בעולם הזה, ולא שב עליהם בתשובה, וכאשר אנו אוכלים את הבשר, ומברכים עליו "שהכל נהיה בדברו", או שאוכלים אותו בסעודה שאוכלים בה לחם, וברכנו על הלחם - המוציא לחם מן הארץ, ואחר כך עשינו ברוך ה' כמה מצוות בכח אכילה זו, באותו רגע תוקן אותו ניצוץ קדושה שהיה בבהמה, וחזר למקומו הראשון במקום הקודש.

והסביר אבא עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל, שזה הביאור של דברי הגמרא הקדושה במסכת פסחים, שכתוב שם "עם הארץ, אסור שיאכל בשר" והביאור הוא, שהבשר הזה המתין וחיכה כל כך הרבה זמן לתיקון שלו, ופתאום בא אדם עם הארץ, ואוכל אותו בלי ברכה, הרי הוא מחזיר את הניצוץ ההוא, למקום הנמוך שהיה מקודם, לכן מכאן ילמד האדם כמה חשוב שלא לאכול בלי לברך תחילה על המאכל או על המשקה, כי כמו שיש נשמות קדושות בתוך הבשר, שהם ממתנות לתיקון שלהם, כך יש גם בשאר המאכלים. ולכן כאשר אנחנו אוכלים את הבשר עם ברכה כראוי, אחרי שגם ברוך ה' בשחיטת הבשר הוא יצא "חלק", אנחנו עושים חסד גדול מאד מאד, עם אותם נשמות קדושות, ולא כמו קצת אנשים שלא מבינים את זה, ומחוסר ידיעה הם חושבים ששחיטת הבשר זה רצח חס ושלום, והם לא יודעים שבדיוק ההיפך, זה החסד הגדול שעושים עם הבהמה, שנאמר בפסוק "סוף בהמה לשחיטה" וזה החסד הגדול שעושים לבהמה.

ומעשה בעם הארץ אחד, שריסס כתובות ב"ספריי" על הקירות שיש בכבישי ארץ הקודש, וכתב, "אכילת בשר שווה רצח", וכן כתב בכסילותו, "אכלת שווארמה בטעם רצח", וכל דבריו של זה האיש דברי שטות ובורות וריקנות, כי כאמור השמחה האמיתית של הבשר, היא לזכות להישחט כהלכה, ולהיאכל על ידי יהודים יקרים, על ידי שיברכו עליו קודם האכילה, ואחר האכילה, וזו הצפייה הגדולה ביותר של כל בעל חי טהור.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

הרופאים טועים - התינוק

בשנת תשמ"ח 1988 למניינם, הייתי בהריון החמישי שלי, ובחודש שמיני להריון במהלך אחת הביקורות השגרתיות אצל הרופאים, אמרו לי הרופאים שהתינוק לא מתפתח כמו שצריך בבטן ולכן אין ברירה וצריך לעשות לידה מוקדמת על מנת שהעובר יתפתח בחוץ עם מעקב צמוד בתוך אינקובטור. לא הייתי שלמה בכלל עם ההחלטה הזאת של הרופאים והרגשתי שהם טועים, וכמו תמיד כשיש שאלה או משהו חשוב בחיים הלכתי למורנו ורבנו הרב יורם וסיפרתי לו את דברי הרופאים ובקשתי את עצתו וברכתו, הרב אמר שהרופאים טועים והתינוק בריא ובסדר גמור ולא צריך לעשות לידה מוקדמת ועדיף לחכות ללידה רגילה, בנוסף הרב אמר גם שהעובר הוא בן ויהיה בריא ושלים בעזרת ה'.

בנוסף הרב אמר ללכת לביה"ח הדסה עין כרם ולהיות במעקב הריון שלהם וללדת בירושלים ולא בביה"ח סורוקה בבאר שבע שם הייתי במעקב.

עשיתי כדברי מורנו הרב והלכתי לביה"ח הדסה בירושלים והייתי במעקב שלהם, וברוך ה' התינוק נולד בערב ראש השנה בריא ושלים והתפתח בבטן כמו שצריך, הברית הייתה ב- ז' בתשרי, וזכיתי שהרב יורם היה הסנדק בברית.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

לימוד תורה בשבת

הגם שמצוה לענג את השבת במאכל ומשתה, מכל מקום אמרו חכמינו הקדושים 'לא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא כדי שיעסקו בהם בתורה', שניתנה השבת לענג את הנשמה בתורה לא פחות ממה שמענג את הגוף במאכל ומשתה. ולא יבזבז אדם את זמנו בשבת קודש בשחוק ודברי בטלה, שמלבד שאין להרבות בדברי חולין בשבת, עוד לפעמים עלולים להיגרר גם לדיבור אסור, מלבד ההפסד הגדול שיום השבת מתבזבז לבטלה. ואם אנשים שאחזתם הבורות והריקנות וביום שבת קודש אחרי שאכלו סעודת שחרית ישנים קצת, ואחר כך הולכים לבית אחד מחבריהם ומשחקים שם בזה המשחק הקרוי דמק"א ושאר מילי דשטותא כגון קלפים וכד', לא מיבעיא שאם משחקים תמורת כסף, בוודאי שהוא איסור חמור, אף אם ישלמו לו בימות החול, שהרי גם בחול אסור לשחק משחקים אלו תמורת כסף, ועליהם אמר התנא במשנה, המשחקים בקוביא פסולים לעדות. וכל שכן שבשבת אסור, אלא אפילו אם משחקים ביניהם חנם אין כסף, עדיין מנהג זה הוא מנהג שטות, שמבטל כמה שעות של תורה ביום שבת עבור מילי דשטותא אלו. ועוד שכמה פעמים מתכעסים זה על זה, ומלבד איסור כעס ביום חול, הרי שבשבת חמור יותר, וכדברי הזוהר הקדוש [הובא בכף החיים סימן רמ"ב אות ח'] הכועס בשבת כאילו אוקיד נורא דגיהנם רח"ל. ועוד שלפעמים ח"ו יכול להגרר עוד אחר זה המשחק ולהבטל מסעודה שלישית, וכבר אמרו בזוהר הקדוש ומאן דפגים חד סעודתא מנייהו אחזי פגימותא לעילא ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא, דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא ויהבין עליה חומרא דתלת מילין דינא דגהינם וגו' רח"ל, וכל זה בעבור שפוגם באחת מסעודות השבת, והנה כמה פעמים יכול לקרא ח"ו שיבטלו סעודה שלישית בעבור משחקים מעין אלו, ואף אם יקיימו סעודה שלישית בביתו של אותו אדם ששם משחקים, עדיין, מה עם בני ביתם של אותם אנשים, ושמה אם לא יבא האדם לביתו לא יקיימו סעודה שלישית. וכבר אמרו רבותינו שאם יכול ליישר את אורחותיהם ודרכיהם אל בני ביתו ואינו משתדל בזה כפי יכולתו, נתפס גם עליהם. ועוד, למעלה מכל זה יתן אל לבו את עניין ביטול התורה שיש בזה, ובפרט ביום השבת, שכתב מרן הבן איש חי שמעלת לימוד התורה ביום שבת עולה יותר מאלף פעמים על של ימות חול, ולכן שעה אחת של תורה בשבת שקולה יותר מאלף שעות בימות החול. ומי שמע כזאת ומי ראה כאלה, אשר כל כך חשובה מעלת לימוד התורה בשבת יותר מאלף פעמים משל לימוד התורה בחול, ויתן רפיון בעצמו ח"ו, לכן צריך האדם להתחזק ביתר שאת ויתר עז בלימוד התורה בשבת קודש שזוכה על ידי זה לאורות מרובים.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

ידידם של המלאכים

אמר רבי לייב, הסבא משפאלי:

אינני רוצה להכיר את חטאיו ופשעיו של הזולת. להיפך, רצוני לשמוע ממצוות ומעשים טובים של יהודים, וטעמי ונימוקי עמי.

בידוע שמכל חטא נולד מלאך רע, וממצוה - מלאך טוב. ומה לי אם אכיר אלפי חטאים של אנשים? אבוא למעלה, וישאלוני:

את מי אתה מכיר כאן? ומה אשיב - מלאכי חבלה מרובים?...

מוטב אפוא שאתחבר עם מצוות ומעשים טובים של אותם האנשים, אבוא למעלה וישאלוני, מיד אכריז: הנני ידידם של אלפי מלאכים טובים...

תקציר: ראש חבורת השוודים מפרסם על דבר שביה של אסתר בעיירה היהודית, ודורש תמורת פדיונה סכום כסף עתק. הרב מורה לשלם את מלא הסכום והיא משתחררת.

בת היער סיפורה של בת הש"ך פרק י"ד

מאת: ר. אהרני

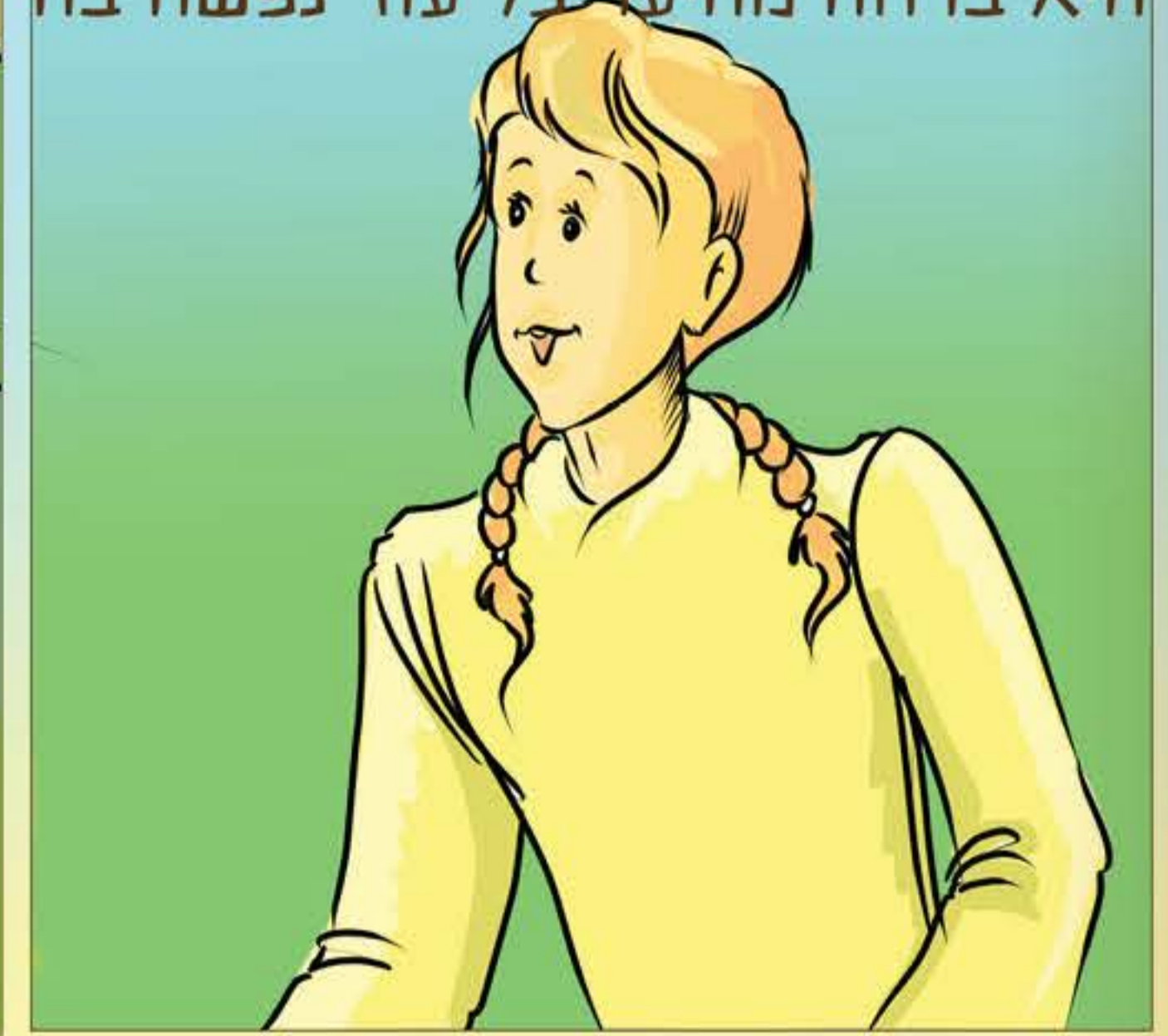

רב העיירה ביקש כי אסתר הנערה תגדל אצלו בביתו, ואכן כך היה. הרבנית, אשתו, שימשה לה כאם.

בעיירה היהודית היא התקבלה בחמימות ובאהבה. מוקפת הייתה נשים טובות ומסורות שהיוו בעבורה חברה.

נרגשת ומאושרת, לא מאמינה ואף חוששת... היא ברחה מהיער כל עוד נפשה בה

...ובבוקר אחד... רבי! רבי! דבר מה לי אליך! קצה חוט לפתרון התעלומה!!

כמה שנים של חיפושים קדחתניים, אך הוא העלה חרס בידיו. וסירב להתנחם

...ואביה, ר' שבת' הכהן? מה היה איתו בשנים הללו?! מאותו יום מר לא ידעה נפשו מנוח. מתרוצץ היה בין עיר לעיר ועיירה לעיירה על מנת לאתר את ביתו היחידה

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'יל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יודם אברג'יל

פניני השבוע

כל מפתחות ההצלחה של החיים נמצאות בברכת השבת והיא מברכת את אוהביה ושומריה בעולם הזה ובעולם הבא.

העלון מוקדש :
להצלחת שמעון בן הודיה
להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן יהודית אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ יניב מאיר בן רחל ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו!"

ד"ר יודם אברג'יל
י"מ אר"י

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000